

Recensie: Interview Clouseau

foto © Warner Music Benelux

Recensie:

Clouseau, de band rond Kris en Koen Wauters, bracht op 26 februari hun twaalfde studioalbum "Clouseau Danst" uit. Door invloeden van de jaren '70 disco in de plaat te steken, ligt de nadruk op bewegen. De band speelt op 11 maart in de AB, 12 maart in het Kursaal van Oostende en op 25 en 26 maart in de Stadsschouwburg Antwerpen. Naar goede gewoonte wordt de tour afgesloten in het Sportpaleis in december.

Musicnews.be had een gesprek met Koen en Kris Wauters.

Clouseau danst. Wat moet ik me erbij voorstellen als de broers Wauters op de dansvloer staan? Is er een verschil met jullie jonge jaren, met de wilde, lange haren?
Kris: Ik dans wel heel graag moet ik zeggen. Eind jaren '70, begin jaren '80 gingen wij naar fuiven en dat was dansen maar veel op rock 'n roll. Dat leek soms meer op rondspringen. Ik heb heel graag gedanst. Ik kan dat niet goed want ik heb een vreemde constitutie om een danser te zijn, mijn ledematen zijn nogal lang.

Koen: Toen was dat iets minder stijf, toch in mijn geval. Kris heeft altijd een beetje op een John Cleese-achtige manier gedanst. Je moet daar geen So You Think You Can Dance bij voorstellen maar eerder bewegen. Maar omdat Clouseau Beweegt niet zo goed klinkt als Clouseau Danst hebben we toch maar die titel gekozen. Het is niet dat wij effectief dansen, het is de muziek die danst en dansbaar is.

Jullie muziek is eigenlijk al altijd dansbaar geweest. Waarom ligt daar dit keer de focus op?

Koen: Dat leek ons een heel strak plan. Het was niet dat we altijd een volledige dansplaat maakten. Er zijn altijd wel dansnummers op de plaat geraakt maar dat waren platen met gewone popsongs en gitaar georiënteerde rockpop. Ook trage nummers of a capella nummers kwamen er op. Als ik het zong, was het sowieso Clouseau. Als je die diversiteit samenbrengt, kruipt er een soort van lijn in. Nu is de rode draad dat alle nummers dansbaar zijn.

We wilden dat al veel langer doen en nu is dat eindelijk gelukt. Dat maakt jezelf heel happy. Dat is helemaal anders dan als je emotionele, triestige nummers aan het schrijven bent. Je werkt alleen maar aan toffe dingen eigenlijk. Teksten met veel knipoogjes in. Je haalt amper zware onderwerpen naar boven want dat werkt niet bij zo'n muziek. Bij "Adem" spreek je eens over de sociale media en bij "Tijd Om Te Leven" steek je er een paar bedenkingen bij over de keuzes die je maakt in het leven. Voor de rest zijn het allemaal knipoogjes naar seks en vrouwen. Een beetje ondeugend misschien maar de bedoeling is altijd geweest om een happy plaat te maken. Als er links en rechts eens een ondeugend onderwerp of bepaalde zin insluipt, vind ik dat helemaal niet erg.

Het valt op dat er meer funk in deze plaat is gekropen. Vanwaar die keuze?

Kris: Ik ben groot geworden met Avros Toppop in de jaren '70. Dat was het enige muziekprogramma op tv en dat was op de Nederlandse televisie. Daar passeerde werkelijk alles van jaren '70 muziek, dus ook de foute disco en glamrock zoals The Sweet en Mud. Maar er passeerde ook al eens een George Clinton. Dus ik ben groot geworden met disco, funk, soul en popmuziek tegelijk. Dan zijn we Clouseau Danst beginnen maken. We wilden dat drie albums geleden als eens maken maar toen was dat mislukt. Anderhalf jaar geleden vroeg ik me af waarom het dan mislukt was. Ik keek toen naar alle dansbare songs die we hadden opgenomen en daar bleken

telkens wel dansbare nummers tussen te zitten zoals een "En Dans" of "O Ja". Ik luisterde naar al die nummers en ontleedde ze en toen viel mijn frank. Dat is gewoon muziek uit mijn jeugd maar in een modern jasje. Dan ging het heel gemakkelijk om songs te schrijven. Het is een ode aan muziek waarmee we groot zijn geworden. Er steekt veel meer funk in de nummers dan vroeger. Zo kiezen jullie duidelijk voor koperblazers. In de gitaarriffs is Chic, Nile Rodgers niet ver af. Geven jullie de tieners en twintigers nu definitief op als publiek en focussen jullie vooral op de dertigers en ouder? Ook vorige plaat klonk geschreven voor een volwassener publiek!

Kris: Nee ik denk juist dat tieners en twintigers deze muziek super cool vinden. Als je kijkt naar Pharrell Williams, Bruno Mars of Mark Ronson, zij steken oud spul ook in een modern jasje. Wat wij niet hebben gedaan, is nog wat sound veranderd om nog wat aan de hippe klank te werken. Want ik vind dat wij niet hip moeten zijn. Toch is dit onze hipste plaat ooit. Juist omdat we niet proberen om hip te zijn. Als je die andere artiesten bekijkt, is dat jaren '60 zelfs. Die grijpen maar terug naar wat hen inspireert. Dat is heel soulvol en funky. Die muziek is eigenlijk maar één keer origineel geweest. Het komt altijd terug maar in andere gedaantes. Ik denk dat tieners en twintigers dat heel tof kunnen vinden.

Ik vind die muziek van Pharrell en Mark Ronson zeer coole muziek. Bij Mark Ronson is dat iets te geproduceerd. Het zijn allemaal samples en het is te veel gelaagd waardoor ik echte muziek mis maar het is wel dikke vette ambiance. Wij wilden niet zo ver gaan, integendeel.

Zijn er bepaalde akkoorden of sounds waar jullie bij iedere plaat op terugvallen?

Kris: Niet echt, maar er zijn wel bewegingen die terugkomen. Toen ik met Stefaan Fernande begon te schrijven voor deze plaat, kwam ik dat af en toe tegen. Soms ben ik bezig met een nummer te schrijven en heb ik een bepaalde gitaarsound maar zegt Stefaan dat we dat al gedaan hebben. Er zit maar in jou wat er inzit natuurlijk dus het is onvermijdelijk dat je terugvalt op iets wat volgens jou nieuw is. Daar moet je voor opletten.

Maar door met twee te werken heb je wel verschillende ideeën. Als je alleen schrijft, heb je heel toffe dingen maar ook dingen die misschien iets minder interessant zijn. Onvermijdelijk gaat de bron sneller opdrogen als je alleen schrijft. Met z'n twee is het net iets makkelijker om elkaar aan te vullen.

Liefde en lust zijn onderwerpen op de plaat zoals in Lustobject en Proefcontract. Dromen over seks met iemand en open staan voor experiment dat stoute kantje van Koen Wauters is er met de jaren niet uit te krijgen?

Koen: Jawel, maar als je dat zo allemaal achter elkaar zegt, is dat wel nogal confronterend. Maar als je het geheel bekijkt, zitten daar heel veel knipogen in en weet je dat zoiets niet waarheidsgetrouw hoeft te zijn. Zelf heb ik de teksten niet geschreven dus ik kan mij altijd verschuilen achter anderen. Wat ondeugendheid mag er altijd inzitten, vind ik.

Hoe onverzadigbaar is jouw seksueel verlangen?

Koen: Nu is dat redelijk verzadigbaar. Ik ben bijna vijftig dus dat is niet meer zoals op mijn twintigste. Toen was ik redelijk onverzadigbaar. Nu is dat ietske normaler geworden, denk ik. Ik ben goed bij mijn vrouw en ik ben een hele trouwe vent dus dat zegt me niets meer.

Is er een bepaald nummer op de plaat waarvan de evolutie in vergelijking met het begin helemaal anders is?

Kris: Eigenlijk niet veel. Vroeger kon dat heel veel schelen maar de laatste tijd is dat helemaal weg. In demofase ben ik nu altijd heel bewust meteen gedetailleerd bezig. Het is vooral richtinggevend en gitaar spelen. Ik kan zelf niet goed gitaar spelen maar ik ben wel een goeie muzikant in mijn hoofd. Ik kan die gitaararrangementen horen en ze krakkemikkig spelen maar we hebben twee gitaargoden om het in de studio te spelen. We zitten heel vaak heel dicht bij de demo's. Op deze plaat was er

geen enkele demo die een volledige verandering heeft ondergaan. "Honger": dat is gewoon de demo maar het klinkt beter. We zijn maar op weinig er ver vanaf gegaan. Je hebt zo periodes waarin je zelf vindt dat je niet te veel aandacht moet geven aan demo's. Ik heb dat een tijdje gehad. Ik begon aan demo's en speelde de drum in en daarna een viool, een bas en nog eens een laagje. Voor dat je het weet, ben je drie dagen bezig aan een demo. Als je in de studio gaat, doe je het toch allemaal opnieuw. Dus dat gaat in periodes, maar het is belangrijk dat er productioneel al een bepaalde richting inzit want het is de bedoeling dat het zo gehoord wordt. Bij "Honger" was dat al redelijk uitgewerkt met enkele geprogrammeerde blazers. Je hoort wel dat het dat ging worden. Bij sommige nummers is dat nodig, bij andere minder. Bij "Ziel" kan je dat met een akoestisch gitaartje voorstellen, iedereen gaat snappen welke richting dat zal uitgaan.

Hoe was het om terug met The Heavy Horns aan het werk te gaan?

Kris: Het was lang geleden dat we nog eens met blazers hebben gewerkt. Als je zo'n funky album maakt, moeten daar blazers op. Je kan geen funky muziek maken zonder hier en daar de juiste blazer. Het was super om te doen en live mee te pakken. We gaan nu de ganse zomer touren en eindigen in het Sportpaleis met nog een grotere blazerssectie. Dan komt er nog een baritonsax bij, dat is plezant en doet de muziek leven. Dat geeft zoveel energie.

De auditie van Zita Wauters voor Ketnet Musical haalt meer dan 850 000 views op Youtube. "Zin om te bewegen", de officiële video van jullie haalt er 175 000. De audio van "Droomsenario" zit aan 16 000 views. Met de vingers in haar neus scoort je dochter sterker dan jij, Koen. Hoe voelt dat?

Koen: 850 000 views? Dat kan niet. (zoekt het zelf op met zijn GSM). Maar enfin! Dat is bijna niet te geloven. Het voelt dus aan als een soort van verrassing. Als je naar die auditie kijkt, word je daar happy van. Ze heeft ogen in haar hoofd waarvan je denkt: "Woe, wat is dat jong!". Ze doet dat graag, ze zingt graag en danst graag. Ik ben zeer blij dat mijn dochter van muziek houdt. Als muziek in je leven zit verweven, denk ik dat je een rijker mens kan zijn. Ik ben blij dat ze gelukkig is. Ik zie dat ze straalt en dat ze het graag doet. Dat is het enige wat je wilt als ouder, dat ze gelukkig is. Of dat nu met liedjes zingen is of door een trui te breien, dat maakt mij niet veel uit.

Ze speelt in Kadanza Together, eigenlijk een zeer klein rolletje (een paar lijntjes moet ze zingen op het einde in de Megamix). Had ze gehoopt op meer?

Koen: Ze zit in het ensemble dus ik vind dat ze een grote rol heeft. Ze hebben eigenlijk allemaal een grote rol. Ze heeft geen hoofdrol en moet geen grote solo's zingen maar dat is normaal. Er was een rol waar ze in aanmerking voor kon komen, gezien het nog een jong meisje is maar uiteindelijk heeft Poppy die gekregen. Ze is een betere danseres dan Zita en klinkt ook schattiger. Maar ze zingt en danst in het ensemble en doet dat keigoed voor een eerste keer.

Kriebelt het niet om een klef Borsatoetje te doen: een zeemzoet, siroperig nummer, een ballad met je dochter om al dan niet goedkoop sentiment op te roepen bij het publiek zoals Borsato met zijn dochter Jada deed in het nummer "Samen voor altijd"?

Koen: Ja, dat ga ik zeker doen. Zo een klef liedje zingen. Maar wanneer, dat weet ik nog niet. Ik heb al lang geleerd om niets uit te sluiten. De dingen waarvan ik soms denk dat we dat beter niet doen, gebeuren uiteindelijk toch. Op de een of andere manier kan je dat niet tegenhouden. Nu zeker niet. Maar ik vind dat als ze nu in de openbaarheid komt dat het iets moet zijn met wat ze zelf doet. We moeten het niet speciaal gaan opzoeken. Een nummer samen uitbrengen, onze Kris zou dat nooit goed vinden. Het klinkt wel goed om zo'n klef liedje samen te brengen.

< Niels Bruwier >